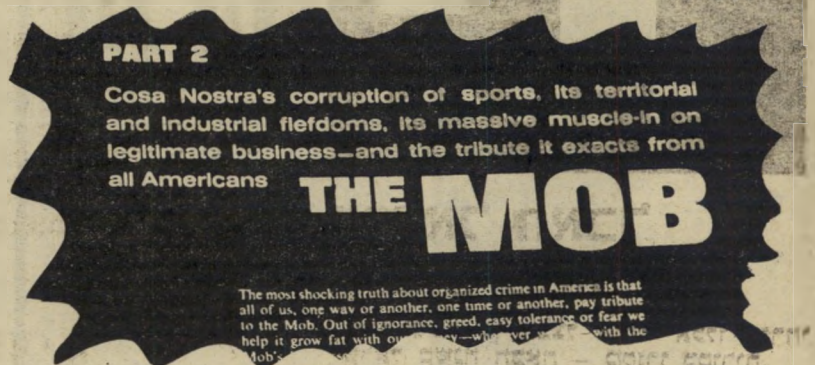

(חמשד טעמוד 9)

ראשי עומד הד"ר טיבור רוזנבאום, יהודי שווייצי כבן 40, אחד הניצור לים של רכבת קסטנר, שנמלט מהונגריה בחוסר-כל, אשר השקיע כספים רבים בישראל (כ-9 מיליון דולאר).

לסענת לייף, פרושה האימפריה הכלכלית של רוזנבאום והבנק הג'ל במקומות רבים כגון אמריקה (בנקים ומפעלי בנין), איטליה, אינטרסים עסקיים ברוב ארצות אירופה וכו'.

הכנופיה — או "האספסוף" — כך מכונה האירגון האדיר של העולם התחתון האמריקאי, שנודע בעבר בתור "היד השחורה" וכיום בתור "העניין שלנו". זוהי כוחות המאמר בכתבי-העת לייף, המכיל את הגילויים הנוגעים לישראל.

הסירוס מגלה מי הם ראשי המאפיה ודן בדרכי ניהול הכספים של כנופיית הפשע הנימין.

בין היתר מוזכרים בכתבה מר מאיר לאנסקי (המגורר כקוסם פיננסי), וכן ה"ה בנימין זינגלבאום, גיוהן פולמאן, סלחין פרדמן, אידה דווין, כמברחי כספים. (העיתקים פוטוסטטיים של הפירוסם מצורפים-בזה).

בקשר לכך, הגני מבקש לדעת:

1. **האם לאור הפירוסם ב"לייף" הוזמנו לחקירה על-ידי משטרת ישראלי מר טיבור רוזנבאום הנ"ל או מנהלי עסקיו בישראל, בראשות מר עמוס מנור (המשמש כמנהל עסקיו של רוזנבאום ונציג הבנק הנ"ל בישראל)?**

2. **אם נערכה חקירה — מה העלתה?**

3. **האם מישהו מבין המוזכרים לעיל (להוציא רוזנבאום הנ"ל) שהה איפעם בישראל?**

4. **האם בעת שהותו של מישהו מבין הנ"ל בישראל, נחקר על-ידי משטרת ישראל?**

איזה הקלות ניתנו לרוזנבאום ולבנק החואשם נציגור ה"מאפיה"?

שאלתה אל: שר המסחר והתעשייה מאת: ח"כ אורי אבנרי

במהדורה האמריקאית של השבועון לייף נתפרסמה בתודשים האחרונים סידרת כתבות הדנה בעיסקי המאפיה, כנופיית הגנגסטרים המפחידה ביותר בעולם, שנוסדה בסיציליה והסועלת כיום ברחבי ארצות-הברית, שבראשה עומדים פושעים איטלקים ומספר לא מבוטל של פושעים יהודיים. **לסענת "לייף" (גליון מיום 8.9.67) מושקעים רווחי ה"מאפיה" מחוץ לארצות-הברית (כ-7 מיליארד דולאר לשנה), במידה רבה באמצעות "הבנק הבינלאומי לאשראי" (INTERNATIONAL CREDIT BANK), שמרכזו בנ"ל וזו סניפים בארצות אחרות.**

כפי שנאמר בכתבה: **זרימת השלל של הכנופיה מהדה מחקר מעניין כשלעצמו. בדרך-כלל עבר הכסף דרך שני בנקים בכאחמה — בנק הסחר העולמי ובנק אטלנט, ומשם הגיע לבנק הבינלאומי לאשראי (International Credit Bank), בשווייץ.** **מאז 1955, משובצים במועצת המנהלים של הבנקים אנשי כנופיה ושליחיהם. נשיא "הבנק הבינלאומי לאשראי" הוא ד"ר טיבור רוזנבאום.**

במועצת המנהלים נמצאו אד לוינסון, מנהל קאזינו בפרימונט, וגיוהן פולמאן, בנקאי משווייץ ובאיה באהאמה, שהיה אסור פעם בשל עבירה על חקי המשקאות בארצות-הברית. פולמאן ויתר על אזרחותו האמריקאית ב-1954 והפך להיות קאנאדי. כיום הוא מתגורר בשווייץ.

"סלווין פרדמן, אשר שלטונות ארצות-הברית הכריזו עליו כעל עבריין נמלט, נרשם כיועץ כלכלי של הבנק."

כפי שידוע לי, ד"ר טיבור רוזנבאום הנ"ל, אם בעצמו ואם באמצעות הבנק הנ"ל וכן באמצעות חברות אחרות, השקיע כספים רבים בישראל.

כן ידוע לי כי ד"ר רוזנבאום הוא חבר מועצת המנהלים של "הבנק למיתות התעשייה".

(העיתקים פוטוסטטיים של הפירוסם מצורפים-בזה).

בקשר לכך, הגני מבקש לדעת:

1. **האם נחקרו על-ידי משרד המסחר והתעשייה הטענות המיוחסות לד"ר טיבור רוזנבאום ולבנק הנ"ל?**

2. **באיוה מיפעלים בישראל השקיעו כספים ד"ר טיבור רוזנבאום הנ"ל, או הבנק הנ"ל, או אחת החברות הקשורות בד"ר רוזנבאום ובבנק הנ"ל?**

3. **האם גם האנשים האחרים המוזכרים לעיל — ובמיוחד סלווין פרדי מן — השקיעו כספים בישראל (במישרין או בעקיפין), ואם כן — באיזה מיפעלים?**

4. **האם זכו הנ"ל להקלות כלשהן עקב היותם משקיעים זרים? אם כן — לאיזה הקלות?**

5. **בכמה מוסתכמות השקעותיהם של הנ"ל בישראל?**

העם

מפציצים

בשמי

קאהיר

תשעה מפציצים סובייטים רעמו השבוע בשמי קאהיר. משמעות ההפגנה היתה ברורה: מוסקבה מוכנה לעשות הרבה כדי להגן על מישטרו של עבד-אלנאצר. הרמז הראשון בכיוון זה ניתן מייד אחרי מלחמת ששת-הימים, כאשר יחידות של הצי הסובייטי הטילו עוגן בנמלי מצרים. נוכחות זו לא מנעה את המהלומות שצה"ל הנחית על מצרים, אחרי הפסקת האש. ואז ניתן רמז שני, מפורש עוד יותר: במיצע יום המהפכה במוסקבה צעדו, זו הפעם הראשונה בתולדות ברית-המועצות, גם יחידות של נחתים. האיום היה ברור: הצבא הסובייטי מוכן להתערב במלחמות מקומיות רחוקות.

לבסוף באו המטוסים, בטיסה ישירה מברית-המועצות.

3000 יועצים. בעולם כולו — פרט לחאיטנאם — נמצאת ברית-המועצות בנסיגה מדינית ואסטרטגית. נקודות-האחזיה שלה בדרום אמריקה, באפריקה ובמזרח הרחוק, הושטו מבין ידיה. בשורה של הפיכות, הצליחה ארצות-הברית לדחוק את רגלי הרוסים.

למוסקבה נותר רק בסיס זר אחד: העולם הערבי, ובראש וראשונה מצרים. כדי להגן על בסיס זה, היא מוכנה ללכת עד לסף של מלחמה גרעינית.

האיום של ארצות-הברית על מישטרו של עבד-אלנאצר הוא מוחשי, ואמצעי-הלחץ החזק ביותר בידי האמריקאים היא ישראל. על כן, אין כל הרמזים הסובייטים האחרונים מכוונים רק נגד ארצות-הברית: מוסקבה מנופפת בצי, בנחתים ובמפציצים שלה גם מול פני ישראל.

לפי הערכות מערביות, משרתים כיום במצרים כ-3000 יועצים צבאיים סובייטיים. מלחמת ויאטנאם לימדה כמה קצר הצעד ההופך יועצים לחיל-משלוח קרבי. תמרונים אלה מוסיפים מימד חדש — ומסוכן — ליחסים שבין ישראל למצרים. הם גם מחייבים את ישראל להתנער סוף-סוף מן הקיפאון העמוק שבו שרוייה מדיניותה.

ברילב

עבר דומה, עתיד שונה

הזמן הפך לגורם מכריע, ויש לנצל ליוזמת-שלום מהירה. אם לא ניתן לעשות את הצעד הראשון בזירה המצרית, אוי לפחות בזירה הקרובה, הפלסטינית.

צה"ל

המפקד

החדש

הרמטכ"ל השמיני של צה"ל, שייכנס לתפקידו בעוד שלושה שבועות, נקרא פעם

"ההעתק השחור של רבין הגייגיי". כמו הרמטכ"ל הנוכחי, צמח האלוף חיים ברילב מתוך שורות הלוחמים. לפני קום המדינה פקד על חוליית החבלנים שטופצה את גשר אלנבי, וכאשר פלשו המצרים ב-1948 היה מפקד גדוד בנגב. סוף מלחמת העצמאות הביאה אותו למכונות אל-עריש, ומיבצע קדש דאה אותו דוהר בראש חטיבת שריון עד למכונות התעלה. כמה ימים לפני מלחמת ששת-הימים הוזעק חזרה מצרפת, ומונה סגן הרמטכ"ל.

אולם אם העבר של השנים דומה — גר"א העתיד הצבאי המצפה לברילב שונה מאוד מן התקופה שעברה על רבין כרמטכ"ל.

שיטתו ומדיניותו. אחד מסודות ההצ"ח של צה"ל עד כה היה, כי ידע תמיד להסיק את הלקחים הנכונים מן המלחמה שעברה, כדי להתכונן למלחמה שתבוא, וכל מלחמה היתה שונה בתכלית מקודמתה.

תפקידו של ברילב יהיה ללמוד את לקחי יוני, לגבש את היערכותו החדשה של צה"ל לקראת מלחמה אפשרית — שכודאי תהיה שונה מאוד מזו שהביאה את התהילה לרבין. תוך כדי כך, יהיה צה"ל חייב למלא שני תפקידים שנסיונו בהם מועטי-חסות:

● תפקיד, שהוא במהותו תפקיד שיטורי, נגד פעולות-טרור;

● תפקיד, שהוא במהותו מדינאורחית, בשטחים המוחזקים, בהם חיים מיליון תור-שבים ערבים.

חיים ("כידון") ברילב מצויד בידע המקצועי ובקאליבר האינטלקטואלי הדרושים לכך.

לא פוליטיקאי. הרמטכ"ל החדש יצטרך לעמוד כתנאים ששום רמטכ"ל לפניו לא התנסה בהם* (מלבד רבין, למשך תקופה קצרה בלבד). הוא יצטרך לכהן תחת שר-בטחון שבעצמו היה רמטכ"ל, ואשר הינו פעיל מאוד לא רק בחלק המדיני של תפקידו אלא גם בחלק הבטחוני-צבאי.

דיין, למשל, אינו מסתפק בקביעת מדיניות של לוחמה. הוא מסוגל אפילו לקבוע את המקום שבו יוצב מארב.

במצב עדין זה, יהיה לברילב (43) פלוס אחד גדול: הוא אינו פוליטיקאי. על אף ראשית דרכו כנער בהשומר הצעיר, הוא הצהיר לא מוזמן: "לא הודהיתי עם שום מפלגה".

הוא איש-צבא מקצועי — דבר שבישראל יש לו משמעות חיובית.

דיעות

סיפוח

מול

פדראציה

האם צריך לספח את השטחים המוחזקים? לפי התנועה למען ארץ-ישראל השלימה, מייסודם של נתן אלתרמן ושות' — אפשר היה להניח שהרוב המכריע של העם רוצה בסיפוח.

השבוע הסתבר שהמצב אינו, בכל ה-מיקרים, בדיוק כך.

כערב הראיונות השבועי של דן בן-אמוץ, הנערך מדי יום ו' במלון דן, בתל-אביב, הר-פוע, זה מול זה, הסוציולוג אורי רפ וה-משורר אהרון אמיר.

רפ זיכר בזכות הקמתה של פדראציה יש-ראלית-פלסטינית: אמיר — כנציגה של ה-תנועה למען הסיפוח.

בעד: ארבעה קולות. החיכוך היה סוער — ובלתי-מפתיע: המצודים צידדו וה-מתנגדים התנגדו.

עד שעלה בדעתו של בן-אמוץ לבדוק את תגובת-הקהל.

מישאל-בזק שנערך על-ידו בין הקהל שבאולם, זכה בתוצאות הבאות:

- בעד הסיפוח: ארבעה קולות.
- נגד: 200 קולות.

מנגנון

טופס 3077/א

משטרת ישראל ממחרת מאוד לעצור עברייני-רוס או מנפצי זוגיות. אבל לפעמים (המשד בעמוד 16)

* הרמטכ"לים הקודמים: יעקב דורי, יגאל ידין, מרדכי מקלף, משה בייג, חיים לסקוב, צבי צור, יצחק רבין.